

مدارک تحصیلی:

دکتری رشته پزشکی از دانشگاه تهران سال ۱۳۵۰

تخصص کودکان از دانشگاه تهران سال ۱۳۵۳

سوابق کاراداری و مسئولیت های اجرایی:

مسئول بخش اطفال بیمارستان شهرستان شهرضا در سالهای ۱۳۵۷-۱۳۵۴

پیشینه خانوادگی و زندگی نامه:

سال ۱۳۲۵ در روستای داریان از توابع شبستر آذربایجان شرقی بدنیا آمد، پدرش به شغل کشاورزی و باغداری اشتغال داشت، از سن شش سالگی به شهرستان درود از توابع لرستان مهاجرت نمود، بدلیل آشنا نبودن به زبان فارسی، دو کلاس اول ابتدائی را در مدت نه ماه در منزل توسط برادرش همراه با یادگیری زبان فارسی گذراند و بقیه را در دبستان ادامه داد. سه سال اول دبیرستان را در همان شهر با احراز رتبه اول به اتمام رساند و سپس جهت ادامه بقیه سالهای دبیرستان به تهران نقل مکان نمود و در سال ۱۳۴۳ با کسب رتبه ممتاز دیپلم طبیعی را دریافت نمود و با شرکت در کنکور، در رشته پزشکی دانشگاه تهران قبول شد. در سال ۱۳۵۰ مدرک پزشکی خود را از دانشگاه تهران با کسب رتبه اول دریافت نمود. بلافاصله در مهرماه همان سال بعد از شرکت در امتحان ورودی، به تحصیل در رشته تخصصی کودکان در مرکز طبی کودکان تهران (بیمارستان دکتر قریب و دکتر اهری) مشغول شد و با کسب رتبه ممتاز در تخصص بیماریهای کودکان، فارغ التحصیل گردید. بعد از اتمام دوره تخصصی، به مدت دو سال به عنوان سپاهی بهداشت در رشته کودکان به طبابت پرداخت که در انتهای این دوره به دلیل انتقال کار شوهر خود که وی نیز پزشک بود به شهرستان شهرضا نقل مکان کرد و در سازمان هلال احمر شریضا استخدام گردید. این پزشک مستعد و پرتلاش که در آن زمان اولین و تنها متخصص کودکان آن شهرستان بود، مسئولیت بخش اطفال بیمارستان شهرضا را نیز به عهده گرفت. ایشان در سال ۱۳۵۷ به شهر اصفهان منتقل شد و در مرکز آموزشی درمانی شهید چمران فعلی در بخش سوختگی اطفال به ایفای نقش خطیر خود که همانا طبابت و یاری به کودکان بود پرداخت. در سال ۱۳۶۶ در دانشگاه علوم پزشکی اصفهان به عنوان هیأت علمی دعوت به کار گردید و ایشان هم که ذاتاً عاشق آموزش و تعلم بود، وظیفه آموزش به دانشجویان را پذیرفته و در بخش اطفال مرکز آموزشی درمانی امین مشغول به آموزش دانشجویان شد.

خاطرات برجسته دوران کودکی، تحصیل و خدمت:

احراز رتبه اول در مدارس ابتدائی درود و احراز رتبه قبولی در کنکور دانشگاه تهران در رشته پزشکی، و احراز رتبه اول در تمام دوران تحصیلی دانشکده پزشکی دانشگاه تهران از خاطرات شیرین ایشان می باشد.

همچنین یک دختر هیجده ساله بابت تشکر و قدردانی به مطبش مراجعه نمود و گفت من همان بیماری هستم که در سن شش سالگی در بیمارستان امین جهت درمان بستری شده بودم، بیمار بمدت سه سال هر دو الی سه ماه یکبار بمدت چند روز دچار تب شدید و دل درد و تورم زانو می شد، در معاینه اسپلنومگالی داشت و مدت سه سال با انجام آزمایشات متعدد، بعنوان آپاندیسیت سه بار تا نزدیک اتاق عمل نیز رفته بود، لذا با تشخیص احتمالی تب مدیترانه ائی تحت درمان قرار گرفت و مداوا شد.

هدف و انگیزه انتخاب رشته تحصیلی خود:

در آن برهه زمانی تعداد خانم های پزشک خیلی کم بود، بخصوص در شهرستان های کوچک که غیر از رشته مامائی پزشک زن وجود نداشت، آرزوی این بود که با تحصیل در علم پزشکی بتواند به خانواده های روستائی در امر طبابت کمک نماید.

ذکر عوامل یا موانعی که در رسیدن به اهداف مورد نظر وجود داشته است:

وجود فرهنگ و سنت های خاص آن زمان در شهرهای کوچک باعث می شد که از ادامه تحصیلات عالی دختران جلوگیری نمایند، پدر و برادرش نیز در ابتدا بنا به دلایل مذهبی و تعصبی و به خاطر وضعیت بدحجابی در آن موقع مخالف ادامه تحصیلش بودند، لکن به اصرار

معلمش موافقت کردند. بطور یکه اگر کوشش و سماجت خانم معلم در قانع کردن والدینش نبود، شاید شانس گذراندن بیش از تحصیلات ابتدائی را نداشت پس از آن کوشش برادر مرحومش در انتقال زندگی و خانواده به تهران جهت ادامه تحصیل نقش اساسی داشت .

فعالیت و سوابق علمی، پژوهشی، آموزشی دوران خدمت و بعد از آن از قبیل (سخنرانی، شرکت در سمینارها و کنفرانس ها):

انجام بیش از یازده سخنرانی در کنگره های : بزرگداشت دکتر محمد قریب ، کنگره بین المللی چهارم و ششم بیماریهای کودکان تهران ، تازه های طب کودکان و توانبخشی سال ۱۳۷۷ ، سمینار طب اجتماعی اطفال تهران سال ۱۳۷۲ ، شرکت در اولین کنگره عفونی اطفال دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی ، و سومین همایش اورژانس های اطفال دانشگاه تبریز

کتاب و مقالات معتبر علمی تالیف شده یا ترجمه شده:

ارائه هشت مقاله علمی و چاپ در مجلات پزشکی

اساتید تاثیر گذار در دوران پرافتخار تحصیلی:

مرحوم دکتر محمد قریب، که در طول دوران رزیدنتی در مرکز طبی کودکان تاثیر بسزایی در روند زندگی او داشته است.

توصیه به نسل جوان بخصوص پزشکان:

انسان تنها زمانی احساس شادی می کند و به آرامش روانی میرسد که بداند وجودش مثمر ثمر بوده و توانسته است با کوشش خود خدمتی به افراد دردمند کرده باشد لذا ضروری است علم پزشکی را بدون توجه به مسائل جانبی و مشکلات خاص آن هدف اصلی زندگی قرار دهند که از این بابت بتوانند احساس سرافرازی نمایند.

رمز موفقیت در دوران طلایی تحصیل و خدمت:

اعتماد به نفس ، ایمان به خداوند بزرگ و پناه بردن به او در تمام مشکلات زندگی .

راهنمایی های ارزشمند برادر مرحومش در امر تحصیل و روش زندگی و اخلاق و اعتقادات مذهبی که تمام موفقیت خود را در امر تحصیل و خدمت به مردم ، مدیونشان می باشد.

فعالیت های برجسته دوران بازنشستگی:

شرکت در کنگره های و سمینارهای علمی تا حد امکان و فعالیت در ویزیت و درمان بیماران سرپایی در بعضی از درمانگاههای تخصصی کودکان و ادامه کار در مطب شخصی

پیشنهادات و آخرین سخن:

بهتر است به افرادی که بازنشسته می شوند و توانائی آموزش را دارند اجازه داده شود که بعد از بازنشستگی هم به آموزش ادامه دهند، ضمن اینکه از نظر مادی غیر از دریافت حقوق بازنشستگی انتظاری دیگری ندارند.